

אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס'
1124

מנהל מערכת
הרב אברהם טריקי

מסכת אבות
פרק ה'

פרשת השבוע
בהר - בחוקותי

עורך
הרב עוזיאל אדרי

מתורתו של רב העיר מו"ר הגאון רבי יהודה דרעי זצוק"ל

אהבת ה'

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם
(ויקרא כו, ג)
אם בחקתי תלכו: שתהיו עמלים בתורה.
(רש"י)

המפתח לעמלה של תורה הוא חביבות התורה, עלינו לברר כיצד יוכל האדם לחבב התורה בלבו עדי עד תהא התורה משוש חייו ובאהבתה ישנה מאוד.

הנה ידועים דברי רבותינו על הפסוק 'ליהודים היתה אורה ושמחה' (מגילת אסתר ח, טז), ודרשו בגמ' מגילה (טז, ב) 'אורה זו תורה'. והמקור לזה הוא מדברי הכתוב (שם ט, כז) 'קיימו וקבלו עליהם היהודים' - קיימו מה שקיבלו עליהם כבר במעמד הר סיני, והיינו שבימי מרדכי ואסתר חזרו וקיבלו מרצון. ויש להעיר אם בקבלת תורה ממש עסקינן, מדוע לא נכתב במפורש ליהודים הייתה תורה ושמחה, ולמה נרמזה בלשון 'אורה' עד שהוצרכו רבותינו ללמדנו שאורה זו תורה. ברם לכשתבונן נראה, שלמעשה בפועל הייתה תורה בידם כבר ממעמד הר סיני, אלא שאז קיבלוה בכפייה - 'כפה עליהם הר כגיגית'. ורק בימי מרדכי ואסתר חזרו וקבלוה מרצון מפני שראו בה את אור חייהם, ועל כן הדגיש הכתוב ליהודים הייתה 'אורה' ושמחה, ללמדך שזה מה שנתחדש בימי מרדכי ואסתר.

ואם יש את נפשך לדעת כיצד הגיעו לדרגה מופלאה זו, צא ולמד לדברי הגמ' (שבת פח, א) עה"פ ויתייצבו שם בתחתית ההר (שמות יט, יז): 'למלמד שכפה עליהם הקב"ה הר כגיגית ואמר להם אם תקבלו את התורה מוטב ואם לאו שם יהא מקום קבורתכם. אמר רבא, חזרו וקיבלוה מרצון בימי אחשוורוש, שנאמר קיימו וקבלו עליהם - קיימו מה שקיבלו כבר'. הנה כי כן מפורש לפנינו, שהמפתח לקבלת התורה בשמחה - הוא אהבת ה' והכרה ברורה בחסדיו המרובים עמנו בכל עת ובכל שעה. ולהכרה זו הגיעו ישראל בימי אחשוורוש, מפני 'אהבת הנסי' שהיתה להם - כמבואר ברש"י שם.

ויש לתמוה, וכי דור דעה אשר הוציאם הקב"ה ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה באותות ומופתים עד אין חקר, וקדע להם את הים, נתן להם את התורה, והולכים במדבר ארבעים שנה בניסים נלווים ומופלאים אשר לא נודע כמותם בכל הדורות, לא ראו ניסים. וכי נס קריעת ים סוף ואכילת המן ומים שהוציא להם מהסלע וענני כבוד ששמרו עליהם במדבר, אינם ניסים מופלאים! וממה נשתנה נס אחשוורוש - מכל הניסים הללו. ברם לכשתבונן במקראות מפורשים בתורה, נמצא מסכת ארוכה של טענות שונות ומשונות שהיו לאבותינו במדבר: 'המבלי אין קברים במצרים לקחנתו למות במדבר', 'זכרנו את הדגה אשר אכלנו במצרים' ועוד כהנה תלונות קשות שהגיעו לשיאם בדברים הנוראים 'כי משנאת ה' אותנו הוציאנו ממצרים'. וברור שלא היו מגיעים לטרונות כאלו, אילולי התחושה של 'מגיע לנו'. כלומר מאחר שהשי"ת הוציאנו ממצרים ובחר להוליכנו במדבר ארבעים שנה, בדיון הוא שמרדכי לספק את כל צרכינו ולהצילנו מפניו המדבר ומכל הקמים עלינו לרעה וכו'. ועל כן הגם שקיבלו את כל צורכם בדרך ניסית, מכל מקום ניסים אלו לא מילאו את ליבם באהבת ה', יען כי תחושת המגיע לי חופפת עליהם. אולם בימי אחשוורוש אשר זכו לנס מופלא דוקא בעידן של התרחקות מהקב"ה - בסעודתו של אותו רשע, ומשם צמחה להם הישועה, איז נתמלא ליבם באהבת ה' אין סופית אשר הביא אותם להכרה של 'בנים אתם לה' אלוהיכם' - אף על פי שמרדכי בנים הם למקום, יען כי ידעו בבירור שלא היו ראויים לאותו הנס וזכו לחנינה מאוצר מתנת חינם באהבת ה' עליהם.

ודע שבלעדי חביבות התורה, יחסרו לאדם גם 'הכלים' ללמוד תורה. דהנה קרינן בתורה (דברים כט, א): 'ולא נתן ה' לכם לב לדעת ועיניכם לראות ואזנים לשמוע עד היום הזה'. וכתב רש"י שם: 'עד היום הזה, שמעתי שאותו היום שנתן משה ספר התורה לבני לוי כמ"ש בפי' וילך ויתנה אל הכהנים בני לוי, באו כל ישראל לפני משה ואמרו לו משה רבינו אף אנו עמדתו בסיני וקבלנו את התורה וניתנה לנו, ומה אתה משליט את בני שבטך עליה ויאמרו לנו יום מחר לא לכם ניתנה, לנו ניתנה. ושמה משה על הדבר, ועל זאת אמר היום הזה נהייתה לכם - היום הזה נהייתה לכם - היום הזה הבנתם דברים חפצים מקום', עכ"ל. ואכן מפורש בדברי רש"י הללו, דיום קבלת התורה אצל ישראל - הוא באותו יום אשר גילו חביבות יתירה בתורה, וז"ש הכתוב 'היום הזה נהייתה לכם'. אלא שיש לתמוה טובא מדוע הביא רש"י שמועה זו על פסוק זה, והלא מקום שמועה זו הוא על הכתוב לעיל (כו, ט) 'הסכת ושמע ישראל היום הזה נהייתה לכם' כמבואר בגוף דברי רש"י. ולולי דמסתניא הייתי אומר דכוונת רש"י בזה ללמדנו עוד מילתא חדתא, והוא שגם 'הכלים' הדרושים ללימוד התורה - תלויים ועומדים בגודל החביבות שמגלה האדם בלימוד התורה, והיינו מאמר הכתוב בכאן 'ולא נתן ה' לכם לב לדעת וכו' עד היום הזה'.

ובזה נמצאנו משכילים בשני יסודות חשובים בקנין התורה: א) אהבת ה' - היא המפתח לקבלת התורה וקיום מצוותיה בשמחה. ב) לא תיתכן אהבת ה' אלא אם כן נגיע להכרה הברורה בחסדי ה' עלינו, הגם שאיננו ראויים להם, יען כי אנו בניו והוא אבינו - 'בנים אתם לה' אלוהיכם'!

מאת סיכו "אורות הפסל"ה

דבר יו"ר המועצה הדתית

נח השמיטה והיובל - חירות, ענווה ואחריות

בפרשת בהר אנו נפגשים בדיני השמיטה והיובל - מחזוריות של מנוחה ושחרור. התורה מצווה להשביט את העבודה בשנה השביעית, ולהשיב את הקרקע לבעליה ביובל. עקרונות אלו משקפים את ההבנה כי הארץ שייכת לה' "כי לי הארץ" ואנו רק שוכנים בה לזמן קצוב. **הרעיון הזה מטפח ענווה ואחריות ענווה** - שאיננו בעלי הבית האמיתיים, ואחריות לדאוג לחלשים, לשחרר עבדים ולסיע לנזקקים. **בפרשת בחוקותי**, הברכות והקללות מדגישות שהקיום הרוחני והחברתי תלוי בהליכה בדרכי ה'. כך נבנית חברה מוסרית שמכירה בגבולותיה, ובתפקידה לשמש שליח נאמן של ערכי התורה בעולם.

בברכת לבת אלון ומבורך
עופר כרדי

יו"ר המועצה הדתית באר שבע

דבר העורך

יראת שמים ועשירות

אם בחוקתי תלכו (כו, ג). פירש רש"י "שתהיו עמלים בתורה". נכנס עשיר מופלג **לרבי שמחה בונם מפשיסחה** זיע"א, ותיאר בגאווה את הצלחותיו והישגיו. הוא לא ראה לתת תודה לקב"ה, אלא דיבר כמו שעושרו בא לו בזכות חכמתו. שאלו הצדיק על קביעות עיתים לתורה וענייני יראת שמים. כאן גולג האיש את עיניו למרום ואמר, "ה' יעזור". חידך רבי שמחה בונם ואמר, "המשנה אומרת **במשכת אבות** (פ"ה, מ"י). 'שלי שלך, ושלך שלי, עם הארץ'. חז"ל אמרו שיראת שמים היא של האדם וברצונו הדבר, "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים", ואילו הפרנסה והעשירות באה מאת הקב"ה, "ברכת ה' היא תעשיר". כשהיודי מחליף את הסדר, הוא מייחס את 'שלי', את 'יראת שמים', לקב"ה, ואילו את 'שלך', את 'הפרנסה והממוין' לעצמו, זהו עם הארץ".

בברכת לבת אלון ומבורך
הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וקי"ק"שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	בהר - בחוקותי
הפסטה:	ה' עוזי
כניסת השבת:	19:17
יציאת השבת:	20:09
רבנו תם:	21:03

"שבת מברכין"
המודר ביום שלישי בשעה 14:10 בבוקר ו-3 חלקים
ראש חודש סיון ביום רביעי הבעלי"ט

אורות הכשרות

גידול ערלה ואיסור אכילת ערלה סקירה תורנית והלכתית

"מבוא"

בקרב מצוות התלויות בארץ, אחת המוכרות והמרכזיות היא מצות ערלה, העוסקת בפרי העץ בשלוש השנים הראשונות לנטיעתו. מצוה זו כוללת איסור הנאה מן הפירות, והיא נוגעת הן לחקלאים והן לצרכנים. מאמר זה יסקור את עיקרי הדינים של גידול ערלה, יבחר את האיסור ההלכתי שבערלה, וכן יעמוד על משמעויותיו המשניות והערכיות.

מהי מצוות ערלה?

המקור למצווה מופיע בספר ויקרא (מק"יט, פסוקים כ"ג-כ"ה):

"וְכִי תֵבְאוּ אֶל-הָאָרֶץ, וְנִטְעַתֶם כָּל-עֵץ מֵאֵיל, וְעֵרְלֹתָם עֵרְלֹתָם-אֶת-פְּרִיָו, שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לְכֶם עֵרְלִים--לֹא יֵאָכַל" על פי פסוק זה, במשך שלוש השנים הראשונות לנטיעת עץ מאכל - פירותיו נאסרים לחלוטין, הן באכילה והן בהנאה. הפירות נקראים "ערלה" - ומעמדם כשל איסור מהתורה.

"גידול ערלה - ההגדרה והיישום"

גידול ערלה משמעותו גידול עצי פרי חדשים. עצים אלו, כאשר ניטעים מחדש או מועברים ממקום למקום באופן מסוים, מתחילים לספור את שנות ה ערלה מן הרגע שנשתלו במקום הקבוע. כל עוד לא עברו שלוש שנים שלמות - הפירות אסורים.

מתי מתחילה הספירה?

תאריך אחרון בשנה שאפשר לשתול את העץ ולחשב את זה כשנה עד ט"ו באב ואם השתיל גדל כבר בגוש עפר (כגון בשקית משתלה) והועבר לקרקע, קיימת אפשרות שמונים את השנים מיום הנטיעה המקורית, (בלבד שהתנאים מאפשרים זאת לפי ההלכה. צריך כשרות למשתלה וגם הדרכה מיוחדת לזה. לעומת זאת, אם נעשתה עקירה ממקום למקום באופן שמפסיק את הצמיחה - נדרשת ספירה מחודשת של שלוש שנות ערלה.

"האיסור ההלכתי - חומרת ערלה"

חז"ל למדו שערלה היא איסור תורה גם בחוץ לארץ, למרות שמדובר במצווה התלויה בארץ. אמנם בחז"ל קיים עיקרון של ספק ערלה שהוא מותר, אך בארץ ישראל - כל ספק נידון לחומרא.

האיסור כולל:

אכילה - אסור לאכול את פרי ה ערלה בשום צורה.

הנאה - אסור למכור, להחליף או להשתמש בפרי לכל מטרה.

שריפה או השמדה - חובה לבער את הפרי ולא להותירו לשימוש.

"נפקא מינה לימינו"

חקלאים בארץ חייבים לשים לב למועד נטיעת העצים ולוודא מתי מתחילה הספירה. הצרכנים בשוק ובחנויות כשרות סומכים על פיקוח שמבטיח שהפירות אינם ערלה. יש לשים לב במיוחד בנינות פרטיות או בחממות שבהן ניטעים עצי פרי - הדין הל גם שם.

"משמעות רוחנית"

חז"ל מדגישים את הרעיון של סבלנות, התמודדות עם יצר ההנאה, וההכרה בכך שהכרחה באה מן הקב"ה. האדם נדרש לנהוג באיפוק ולזכור כי לא כל דבר מוכן לשימוש מיד.

לסיכום:

מצוות ערלה היא מהמצוות שמחברות את האדם לאדמה ולזמן. גידול ערלה מחייב אחריות הלכתית וחינוכית. איסור ערלה מבטא עיקרון של קדושה, צניעות וסדר - דרך הצמח והפרי, מקבל האדם מסר מוסרי עמוק.

מסקנה מהאמור לעיל:

פירות צריך לקנות רק ממקום שמפוקח באיסור ערלה.

בברכת אמת לאל ואברהם
הרב מיכאל כהן
מפקח כשרות ברבנות באר שבע

אורות הפרשה

לילת פסחים

'אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). פירש רש"י "שתהיו עמלים בתורה". רבי אלימלך מליז'נסק הינועם אלימלך זיע"א היה שוקד על לימוד תורה ועושה לילות כימים. כשהיה ניעור משנתו היה אומר בצער: אוי ואבוי לי, הוצאתי מזמני המועט על שינה.

לא להיות ארון

'אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). רבי שמחה בונם מפשיסחה זיע"א הלומד תורה ואינו מקיימה דומה לארון ספרים, גם הארון מחזיק את כל התורה כולה, אבל אין לו ולה דבר.

על שם המספת

'אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). פירש רש"י "שתהיו עמלים בתורה". הרבי מהר"ש קרא פעם לאברך אחד, "שבת, בוא לכאן". איש לא ידע למי הכוונה, עד שהצביע הרבי על אברך מסויים ואמר, אברך זה לומד את מסכת שבת על פה, ולכן קוראים לו למעלה "שבת".

חקיקה בזיכרון

'אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). פירש רש"י "שתהיו עמלים בתורה". אומר בעל התניא זיע"א מי שרוצה שיהיה הקב"ה שוכן בקרבו תמיד גם שעוסק בצורכי הגוף, יחקק דברי תורה בזיכרונו שכן "אורייתא וקודשא בריך הוא כולא חד".

הדרך הטובה מפולן

'אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). פירש רש"י "שתהיו עמלים בתורה". אומר רבי אברהם מסוכוצ'וב זיע"א יש הרבה דרכים בעבודת הבורא, אבל הטובה שבכולן הוא לימוד התורה.

העמל מצמיח פירות

'אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). פירש רש"י "שתהיו עמלים בתורה". אומר ה"שמש ישראל זיע"א עמל ויגיעה בתורה מצמיחים פירות. המידות הטובות הם הפירות אשר האדם זוכה בהן על ידי עמלו ויגיעתו בתורה.

מקדש ומפון לשכינה

'אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). פירש רש"י "שתהיו עמלים בתורה". אומר בעל התניא זיע"א מי שקובע עיתים לתורה ביום ובלילה, כפי הפנאי, זוכה להיות מקדש ומכון לשכינה פעמיים בכל יום, ועליו לשמוח ולהודות על כך.

התורה מביאה למעשים

'אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). פירש רש"י "שתהיו עמלים בתורה". אומר רבי צבי הירש מליסקה זיע"א יהודי, גם אם אינו זהיר במצוות, כל זמן שהוא עמל בתורה, "גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" התורה תביאו בסופו של דבר לעשות ולקיים את רצונו של מקום. זהו שנאמר "אם בחוקתי תלכו" שתהיו עמלים בתורה, ממילא יהיה "ואת מצוותי תשמרו ועשייתם אותם", כי המאור שבתורה מחזירו לטובה.

העיקר ללכת

'אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). פירש רש"י "שתהיו עמלים בתורה". אומר ה'נפלאות חדשות' מדוע נאמר הלשון "תלכו" ולא 'תלמדו' או 'עייסו' בתורה, כי העיקר הוא ההליכה. מהיקף ההליכה והעלייה מדרגה לדרגה יודעים את גודל העמל שמשקיעים בלימוד.

קביעות נגיעת בנפש

'אם בחוקתי תלכו' (כו, ג). אומר הרבי הרי"צ קביעת עיתים לתורה בכל יום ויום הכרחית מאוד. בקביעת עיתים לתורה בכל יום חייבים הכל, ואין איש רשאי לפטור את עצמו ממנה. הדבר נוגע ממש בגשמיות וברוחניות, וגם בנפש ממש.

שמחה בתוך קבלת העול

'כי לי בני ישראל עבדים, עבדי ה' (כה, נה). אומר הרבי את העבדות מאפיינת קבלת עול, כי העבד מצד עצמו רוצה ללכת בטל ולא לעסוק בשום עבודה כלל, אך בכוח קבלת העול עוסק העבד בכל עבודה קשה, גם כשהדבר נגד רצונו ולא לפי כוחו. כדי להגיע לקבלת עול, יתאר אדם לעצמו אשר מלך מלכי המלכים הקב"ה ברא את עולמו, ואחר כך נפח באדם נשמת חיים, והוא עומד עליו, צופה ומביט, ובוחן כילויתו וליבו וכל מעשיו ודיבוריו, וכל צעדיו יספור.

שעבוד הפחיתות

'כי לי בני ישראל עבדים, עבדי ה' (כה, נה). הרבי הרש"ב עיקר העבודה הוא ההנחה העצמית בקבלת עול. לשעבד את הכוחות והחושים לעבודה אלוקית.

פל התפלות פתוחים לפני

'כי לי בני ישראל עבדים, עבדי ה' (כה, נה). אומר הרבי בהיכלות העליונים אין נותנים להיכנס אלא למי שראוי לכך. מי שאינו ראוי, אף אם הוא בעל נפש, גדול בתורה ומשכיל בהשגות אלוקות אינו מורשה להיכנס. קבלת עול מלכות שמים והתמיימות של יראת שמים, הן המפתחות הפותחים את כל מנעולי הדלתות של ההיכלות שלמעלה, וכל ההיכלות פתוחים לפניו.

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיך בתפילה לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל בתוך שאר חולי עמו ישראל

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע

דרושים משגיחי כשרות

למעך הכשרות בעיר באר שבע דרושים משגיחי כשרות רציניים ואהראיים

דרישות התפקיד
אהריות רבה
רצינות
נכונות לעבודה מאומצת
ניסיון בתחום - יתרון

המקומות הנדרשים כדלהלן:
למפעל בשר באזור קרית יהודית
מהשעה 6:00 עד השעה 16:00, עם אפשרות לשעות נוספות.
למסעדה באזור עמק שרה
מהשעה 6:00 עד השעה 10:30.
לאולם אירועים
מהשעה 18:30 ועד השעה 22:30.

שכר הזלם למתאימים

לפרטים נוספים ולקביעת ראיון ניתן לפנות למנהל מחלקת הכשרות:
הרב יעקב אטלן בטלפון: 054-9210545
או במייל למשרד: yael@mdatitbs.co.il

בברכה רבה
מחלקת הכשרות

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל

הלכות בשר וחלב - ד'

האם שיעור החלב המרוכז באבקה נמדד גם במים המהול בה?

נחלקו הפוסקים האחרונים כיצד משערין את החלב המרוכז באבקה: י"א שיש לאמוד גם את המים שנמהל באבקה עד כדי הפיכתו לחלב, כלומר אם יש בכפית אבקה כדי להפוך כוס של מים לחלב אזי צריך ששים כנגד כל המים שבכוס. וי"א שא"צ לשער אלא ששים כנגד האבקה. ולפי הנראה המיקל בזה יש לו על מי לסמוך.

האם תערובת החלב בלחם יש בו משום ביטול איסור לכתחילה?

גם בזה נחלקו הפוסקים: י"א שאין לערב חלב בעיסה אפילו פחות מששים, מפני שהוא מבטל איסור לכתחילה. אך י"א שאין בזה משום ביטול איסור לכתחילה, משום שהוא ביטול היתר והיתר. ועל כן גם בזאת יאמר, שהמיקל בזה יש לו על מי לסמוך.

האם מותר לבטל איסור לכתחילה על ידי גוי?

עכו"ם שביטל האיסור בששים שלא בשליחות ישראל, רבו הפוסקים המתירים, וכ"נ עיקר בדעת השו"ע. ועכ"פ אם נתקיימו בו תרתי לקולא, כגון שהביטול היה היתר בהיתר וגם נעשה ע"י גוי, יש לנו צד גדול להקל בו לדעת רוב הפוסקים ובכללם השו"ע והרמ"א.

האם איסור חלב נכרי כולל גם אבקת חלב?

לדעת רבים מן הפוסקים האחרונים, אין להחמיר באבקת חלב עכו"ם (במקום שאין לחוש לחלב טמא). אך יש המחמירים גם באבקת חלב - כדן חלב עכו"ם. והמחמיר בזה תבוא עליו ברכה.

האם במקום שאין לחוש לחלב טמא יש להקל בחלב נכרי?

יש אומרים כיון שבה"ז אין לחוש לחלב טמא, הרי שבטלה גזירת חכמים בחלב עכו"ם. אך י"א דאע"פ שהטעם בטל מ"מ הגזירה לא בטלה לפי שהיתה במנין. ולפי הנראה, יש לחוש לדעת המחמירים במקום האפשר.

האם מילתא דעבידא לטעמא לא בטיל גם כשברור שאינו נו"ט בתבשיל?

גם דברים דעבידי לטעמא כגון תבלינים וכדו', בטלים בששים כל שידוע בבירור שאינן נותנים טעם בקדירה. אבל כל שמורגש בהם הטעם הקדירה אסורה, אע"פ שהיה בקדירה יותר מששים כנגדם.

האם דין זה נוהג בכל דבר המיועד לטעם או רק בתבלין ופלפלין?

דין מילתא דעבידא לטעמא, אינו נוהג אלא בתבלין ופלפלין. אבל שומן של איסור או שאר דברים דעבידי לטעמא, בטלים הם בששים כשאר איסורים אע"פ שמורגש טעמם בקדירה.

מה הדין בזה לגבי מילתא דעבידא לחזותא?

מילתא דעבידא לחזותא, כל זמן שחזותו מוכיחה עליו, אינו בטל אפילו בא"ף.

האם דין זה נוהג גם באיסור בשר וחלב?

דין לחזותא אינו נוהג אלא כשהאיסור הוא מחמת עצמו, אבל בשר וחלב שאינם אסורים מצד עצמם בטלים בששים.

האם יש לחוש למראה הלחם או כיתוב באריזה משום מראית העין?

לפי הנראה בדעת רוב הפוסקים, אין לנו לגזור משום מראית העין, וזאת מה שנתבאר בש"ס להדיא. לפיכך לחם שמעורב בו חלב פחות מששים ונתקיימו בו כל תנאי ההיתר הנז"ל, אין לאוסרו משום מראהו או משום הכיתוב וציור שע"ג אריזתו.

דבר רבני הקהילות

הרה"ג יהודה צומעי שליט"א
רב ק"ק קול רינה וישועה - הרוגי מלכות בשכ' רמות

קנייני התורה

כתב הרמח"ל בס' דרך ה' (ח"ד פ"ב אות ה), שיש ב' תנאים הצריכים להתלוות לתלמוד תורה. א. היראה בלימוד עצמו. ב. ותיקון המעשה בכל עת. שכל כוחה של התורה אינו אלא במה שקשר ותלה, יתברך, את השפעתו היקרה בה, ובעיקר הלימוד במסכת אבות, הנה כבר אמרו במס' אבות אם אין דרך ארץ אין תורה, והמפרשים פירשו היינו מדות טובות ומוסר, שאם אין לו דרך ארץ של מדות טובות אין תורה, שאין תורתו שלימה לפי שרוח הבריות אינה נוחה ממנו. והנה המידות ביד האדם הם, הן לתקן והן לקלקל, ולולא זאת המתקן לא היה נקרא חסיד, והמקולקל לא היה נקרא רשע, אלא ודאי שהאדם בחירי לאמץ לעצמו את המידות הטובות. וכמו ששינו באבות איזהו גיבור הכובש את יצרו, שנאמר טוב ארך אפים מגבור, ומושל ברוחו מלוכד עיר. ועוד שינו במסכת אבות (פ"ב מ"ט) אמר להם צאו וראו איזהו היא דרך שירה שידבק בה האדם, ר' אליעזר אומר עין טובה, ר' יהושע אומר חבר טוב, ר' יוסי אומר שכן טוב, ר' אלעזר בן ערך אומר לב טוב, אמר להם רואה אני את דברי ר' אליעזר בן ערך שבכלל דבריו דברים, א"ל צאו וראו וכו'. ומבאר רבינו יונה שם, כי לב טוב היינו מדת הרצון, זהו הסבלן שאינו קצר רוח, ומתרחק ממידת הכעס, ומשיב במענה רך, אף כי יעשו לו דבר רע, יסבלו ואין מר בפיהו, כי חכו ממתקים וכולו מחמדים, אמר להם שבכלל דבריו דברים, כי אדם שמדה כזו שוכנת בקרבו, טוב הוא גם לחבירו ולשכניו ולכל העולם, גם מדת הנדיבות יש בו, כי אם הגוף מתנדב לעזור לאחרים, כ"ש שיתנדב להם בממונו, וכל מדה טובה תשכון באדם כזה, ואף כי יעשו לו דבר רע יסבלו ואין מר בפיהו, ואשריו ואשרי חלקו, ומה נעים גורלו של זה. וכבר נאמר בגמ' (בי"ט ס) אמר רב יהודה האי מאן דבעי למהוי חסידא, לקיים מילי דנזיקין, רבא אמר מילי דאבות. ואמרי לה מילי דברכות. וע' בפירוש המהרש"א, יראה כי חסיד נאמר על מי שעושה מעשיו על הצד הטוב ביותר, כמאמרם פ"ק דע"ז במעלות הטוב עשרה דברים, זהירות מביאה לידי ריזות וכו', וחשיב למעלה עליונה, חסידות מביאה לידי רוח הקודש, ולפי שיש לאדם במעשיו הטובים ג' חלקים, דהיינו לטוב לשמים, טוב לבריות, וטוב לעצמו, קאמר רבי יהודה לקיים מילי דנזיקין, דאזי יכול לתקן מעשיו שיהיה טוב לבריות, ורבא קאמר דלקיים מילי דאבות, דאזי יתקן עצמו שיהיה טוב במידות. ואמרי לה דלקיים מילי דברכות, דאזי יתקן שיהיה טוב לשמים. וכל אחד מהני אמוראי נקט א' מהני ג' מיני חלוקים במעשים טובים של האדם. עכ"ל. וכיוצא בזה כתב בספר מדרש שמואל (בהקדמה), שהטעם הוא לפי שמכאן ואילך מתחיל מזג האויר להתחמם, ועמו מתעוררות תאוות גופניות, ויצה"ר מתגבר והולך, ואילו מסכת אבות מלאה מוסר השכל, ומעוררת את האדם ללימוד תורה, שהיא כנגד יצה"ר, וכמו שכתב (בקדושין ט): בראתי יצה"ר בראתי לו תורה תבלין. שעל ידי לימוד התורה מתגבר על יצרו, וישר אל מלאך ויוכל. וכתב מרן החיד"א, דהיינו לימוד בספר עין יעקב, אגדות חז"ל בתלמוד. שזה המחזק ליר"ש וכך יוכל להתגבר על יצה"ר. ובאמת רק כח התורה גורם להחליש או לבטל את כח היצר הרע, ועל כן, מי שרואה שיצרו מתגבר עליו, יעסוק בתורה, שהיא אילת אהבים ויעלת חן, והיא אגוני מגנא ואצולק מצלא, ומשם יכבוש את היצר הרע גם לגבי שאר מצות התורה. כמו שנאמר במלחמת סיחון, כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון, אכלה ער מואב. שמן המקום שכבש סיחון, היא חשבון, משם התפשט על פני כל ארץ מואב, כך מן המצוה של עסק התורה, יתגבר כארי על היצר לקיים גם שאר המצות, ולהנצל מן העבירות, כי התורה נותנת לו עוז ותושיה, יריע אף יצריח על אויביו ויתגבר. ועוד לפי שבחג השבועות, ניתנה לנו התורה, ונאמר ראשית חכמה יראת ה', הילכך קוראים במסכת אבות לדעת לרדוף אחר כל מדה טובה, ויהיה לבו מוכן לקבלת התורה בלב שלם, ולהתנהג בה כדת וכשורה. וקודם מתן תורה צריך ללמוד דרכי קנין התורה, כדי שנהיה ראויים לקבלת התורה. וכן אנו מונים בימים אלו ומקיימים מצות ספירת העומר, דוגמת ספירת ימי הנדה לטהרתה, בשעה שעמדו ישראל על הר סיני נפסקה מהם זוהמת הנחש (שבת קמז). ואחר קיום מצות ספירת העומר אנו מוכנים לקבלת התורה בטהרה.

מבית אב"ד א"ת ומו"ק
הרב יהודה צומעי

העלון מוקדש לזיכרו ולעילוי נשמתו של כב' המרא דאתרא וראב"ד ב"ש
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל
בר אסתר
ת.נ.צ.ב.ה.
נפשו בטוב תלין וזרעו ירש ארץ"

הרבנות
העולמית
באר שבע

באר שבע
בית המדרש הגדול

efrat HAZAN

עצרת התעוררות

במלאה אחד עשר חודש

להסתלקותו של המרא דאתרא
אבינו, רוענו ועטרת ראשנו, רב העיר וראב"ד באר שבע
שפעל כל חייו לאחדות העיר
מורנו ורבנו הגאון הגדול

רבי יהודה דרעי זצוק"ל

בהשתתפות

המקובל הגאון
הרב **יצחק בצרי**
ראש ישיבת השלום שליט"א

הגאון הגדול
הרב **יגאל כהן**
ראש ישיבת יניב אמוץ
וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

האדמו"ר הגאון הגדול
הרב **פינחס אבוחצירא**
שליט"א
רב שכונה ה'
וגאב מוסדות יב"ל יעקב ישמח ישראל

מחן הראשון לציין הגאון הגדול
רבי **דוד יוסף שליט"א**
הרב הראשי לישראל

ובמעמד מרקן ורבני, דיינים, ראשי ישיבות,
ורבני השכונות, תבני הקהילות ואישי ציבור

ח"כ הרב **אריה דרעי** שליט"א
י"ר תנועת ש"ס

בשעה 19:00 תכילת מנחה
הכניסה חופשית - עזרת נשים כתוחה

ברכת ברוכים הבאים
עופר כרדי יו"ר המועצה הדתית

יום חמישי ב' סיון 29.5.25
בהיכל קדמא באר שבע

לוח זמנים שבועי

שבת קודש	יום ר'	יום ת'	יום ד'	יום ג'	יום ב'	יום א'	לוח הזמנים מדויק לבאר-שבע
שבת קודש	ג' סיון	ב' סיון	א' סיון	ז' סיון	ו' סיון	ה' סיון	עלות השחר
מח' לעומר	מח' לעומר	מח' לעומר	מח' לעומר	מח' לעומר	מח' לעומר	מח' לעומר	זמן טלית ותפילין
(31.5.25)	(30.5.25)	(29.5.25)	(28.5.25)	(27.5.25)	(26.5.25)	(25.5.25)	זריחה - הנץ החמה
4:10	4:10	4:10	4:11	4:11	4:12	4:12	סר"ז ק"ש לדעת מג"א
4:18	4:18	4:18	4:19	4:19	4:20	4:20	סר"ז ק"ש להתניא והגר"א
5:43	5:43	5:44	5:44	5:44	5:45	5:45	סר"ז ברכות ק"ש
8:24	8:24	8:24	8:24	8:24	8:25	8:25	חצות יום ולילה
9:06	9:06	9:06	9:07	9:07	9:07	9:07	מנחה גדולה
10:17	10:17	10:17	10:17	10:17	10:17	10:17	סגל המטחה
12:39	12:38	12:38	12:38	12:38	12:38	12:38	שקיעה
13:14	13:13	13:13	13:13	13:13	13:13	13:13	צאת המוכבים
18:31	18:30	18:30	18:29	18:29	18:28	18:28	
19:42	19:42	19:41	19:40	19:40	19:39	19:39	
19:59	19:58	19:58	19:57	19:57	19:56	19:55	

לשאלת רבים

חובה לוודא כי בכל עסק למזמכר מזון ושתייה
כולל מכוונות אוטומטיות

קיימת תעודת "מכירת חמץ"
מקורית ובתוקף לשנה הזו "תשפ"ה"

ידע הציבור להיזהר ולהישמר